

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 6T/64/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113010627
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4113010627.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a členov senátu Zlatici Lukáčikovej a Ľudmily Šimekovej v trestnej veci obžalovaného I. N. pre obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona, v časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.03.2015 takto

rozhodol:

Obžalovaný : I. N., nar.XX.XX.XXXX v O.
trvale bytom B. L., K. XX/XX,

sa uznáva vinným, že:

z priestorov objektu Poľnohospodárskeho družstva Klas Čata dňa 26.09.2011 v čase o 19.58 hod. poslal z telefónneho čísla +XXXXXXXXXXXX na mobilné telefónne číslo +XXXXXXXXXXXX, ktorého užívateľom je R.. V. N., SMS správu s obsahom textu: „Dufam ze si precital odkaz ktoru sme ti nechali v schranke! Splnis nase poziadavky mas od nas pokoj no nie uvidis! Mas tyzden na to aby si to dal do poriadku inac ti prideme na navstevu! Pozdravuje ta bratislava!!!!!!!!!!!!!! Ugj tjmtg tj tjt tjt“, v dôsledku čoho R.. V. N. dňa 27.09.2011 túto skutočnosť telefonicky oznámil na linku 158 a v presne nezistenom čase pred poslaním tejto SMS spoločným konaním s ďalšou najmenej jednou doposiaľ bližšie nestotožnenou osobou do poštovej schránky umiestnili na oplotení nehnuteľnosti nachádzajúcej sa vo O. č. XXX pri hlavnej bráne tohto objektu, ktorého vlastníckmi sú R.. V. N. a E. N., bielu zalepenú obálku zabalenú v zelenom igelitovom vrecku, adresovanú na meno N., ktorej obsahom bol list s textom, ktorý vyhotovili z výstrižkov písmen abecedy bližšie nezistených novín a časopisov s obsahom: „Oklamal si toho koho si Nema! do 18.9 Priprav 250000 eur.... ináč čreva ti Budu plávať v Hrone ozveme sa ti BM POLICIU VoIAŠ BEZ DOHodY skapeš aNI NEVleS keDY“, pričom k následnému odovzdaniu peňazí už nedošlo,

teda:

spoločným konaním iného hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal, pričom uvedeného konania sa dopustil v úmysle spôsobiť inému škodu veľkého rozsahu, pričom k dokonaniu trestného činu v časti škody veľkého rozsahu nedošlo, tým spáchal:

obzvlášť závažný zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 189 odsek 1 ako dokonaný a v odseku 4 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 189 odsek 4 Trestného zákona zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, nezistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona ho súd zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona mu ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Krajského prokurátora v Nitre prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému I. N. a vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného R.. V. N., svedkov W. X., B. O., W. E., prečítaním svedeckých výpovedí E. N., Y. K., V. Q., O. M., prečítaním znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, vypočutím znalcov Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave R.. F. B. a Ing. B. W., vypočutím vyšetrovateľa W.. L. M., prečítaním listinných dôkazov ako aj oboznámením ďalšieho obsahu spisu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný, že pozná poškodeného N., z videnia, raz ho pán O. požiadal o odvoz obilia od N. do Hronoviec pánovi M.. Používa telefón zn. Nokiou C2. Dňa 26.09.2011 bol v práci, čo bolo preverované u jeho vedúceho pána X.. V tom čase pracoval v SBS Gama Grup a strážil objekt Poľnohospodárskeho družstva PD Klas Čata, nočné služby vykonávajú dvaja, lebo sú tam dve stanovišťa. V minulosti vlastnil dva mobilné telefóny zn. NOKIA 3100, jeden telefón toho typu dal bývalému kolegovi W. E. začiatkom roka 2010. Predtým ako začal používať NOKIA C2, používal mobilný telefón NOKIA N95, ktorý vybral na paušál v r. 2008 a používal ho do leta 2011. Potom asi 3 dni používal telefón NOKIU 3100 a potom si zobral nový paušál na NOKIU C2. Nevedel uviesť čo urobil s telefónom NOKIA 3100. Nevie ako sa na vydieračský list dostalo jeho DNA. Mal rôzne pôžičky, v Poštovej banke, vo VÚB, v Slovenskej sporiteľni, platil výživné na deti, nájomne a ostatné bežné výdavky, ale záväzky stíhal platiť. Ako bývalý policajt poberal výsluhový dôchodok. Venoval sa hraniam na automatoch, no nepovažuje sa za gamblera. Poznal majetkové pomery poškodeného ako bývalý policajt, vedel, že objekt patrí N.. Chodil v r. 2011 okolo objektu kde bola umiestnená schránka s nájdeným listom. Mal v držbe SIM kartu s rakúskym telefónnym číslom v januári 2012, ktorú používal v mobile NOKIA N95. Dňa 25.09.2011 asi o 18.50 hodine nastúpil do práce a pracoval do 26.09.2011 do 7.00 hod. ráno, opätovne asi nastúpil do zmeny dňa 26.09.2011 od 19.00 do 07.00 hod. ráno dňa 27.09.2011.

Poškodený R.. V. N. uviedol, že býva s manželkou v lesoparku O. č. XXX asi 20 rokov, v septembri 2011 mal telefonát, manželka zdvihla mobil, keď páchatel volal, že hľadá N.. Na druhý deň medzi 19.00 - 20.00 hodinou prišla SMS na mobil t.č.XXXX XXX XXX, že vydierač žiada 250.000 eur, aby pripravili peniaze, že ich navštívia. Zároveň tam bolo uvedené, že si má vybrať poštovú schránku, kde sa nachádzajú inštrukcie. List nevybrali, volali políciu, iba sa pozreli do schránky a videli, že je tam igelitová taška s listom. Hneď prišla polícia, vybrali list, kde ich páchatel nielen vydieral, ale sa vyhrážal aj brutálnou vraždou. Požiadal políciu o ochranu. Požadovanú čiastku by vedeli zaplatiť. Obžalovaného nepozná. Nemá úvery ani pôžičky, ani žiadnych nepriateľov. Pokiaľ by ich navštívila nejaká osoba s ohľadom na veľkosť ich domovej nehnuteľnosti a pozemkov, mohla by nadobudnúť dojem, že sú majetní.

Znalci R.. F. B. a R.. B. W. z odvetvia kriminalistická biológia a kriminalistická expertíza - zamestnanci KEÚ PZ Bratislava, ktorí vypracovali znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava ČES: B.-N.-BA-S.-XXXX/XXXX predniesli znalecký posudok v zhode s jeho písomným vyhotovením a uviedli, že im bol predložený porovnávací materiál z výteru sliznice obžalovaného, táto porovnávací vzorka bola predložená za účelom porovnania s výsledkami DNA analýzy stôp expertom označených č.6-5, 6-6, ktoré boli na KEÚ PZ Bratislava skúmané pod ČEZ: B.-N.-BA-S.-XXXX/XXXX. Z porovnávací vzorky bukálneho výteru bola vzatá DNA, ktorá bola analyzovaná v DNA systéme na určenie pohlavia a v 15-tich STR systémoch. Získaný DNA profil bol porovnaný s DNA profilmi zistenými s vyššie uvedenými stopami č.6-5 a č.6-6. Z porovnania vyplynulo, že osoba, od ktorej pochádza porovnávací vzorka, je vylúčená ako pôvodca časti biologického materiálu zmiešanej č. 6-5. Z porovnania však tiež vyplynulo, že DNA profil zistený zo stopy č. 6-6, je kombináciou DNA profilu

porovnávacej vzorky, ktorá bola odobratá z bukálneho výteru obžalovaného a ešte ďalšej inej osoby. Pre stopu č.6-6 bola vyvrátená pravdepodobnosť s akou by náhodne vybraný jedinec z našej populácie svojim DNA profilom spadol do DNA profilu zmiešanej biologickej stopy č. 6-6 a táto pravdepodobnosť je 14,06 miliárd. Pravdepodobnosť vylúčenia náhodného prispievateľa je teda viac ako 99,999 %, čo je pravdepodobnosť hraničiaca s istotou. K vypracovaniu znaleckého posudku mali k dispozícii originál výhražného listu. Použitý lepiaci prostriedok by mohol mať vplyv iba na úspešnosť DNA analýzy v tom zmysle, že by nebol zistený DNA profil, ale už zistený výsledok to neovplyvňuje, rovnako ani kvalita použitého papiera vystrihovaného či už z novín alebo časopisov alebo z iného materiálu nepozmení znaky DNA profilu. Samotné médium (lepidlo) teda nemá na porovnanie žiadny vplyv.

Svedok W.. L. M., príslušník OKP OR PZ Levice uviedol, že výsluch obvineného prebiehal za prítomnosti obhajcu štandardne, obvineného riadne poučil v zmysle jeho procesného postavenia, pokiaľ ide o výsluch obvineného v neprítomnosti obhajcu, tam využil obvinený svoje právo a nevypovedal. To čo je zaprotokolované v zápisniciach je pravdivé, podpis na zápisniciach je jeho, zápisnice si mohol obvinený prečítať a tieto podpísal.

Svedok W. X. uviedol, že v septembri r. 2011 pracoval v PD Klas Čata v bezpečnostnej službe ako strážnik SBS-ky. Bol nadriadený obžalovaného, robil plán zmeny. Viedol knihu zmien, kde sa zapisuje meno SBS-kára, identifikačné číslo, dátum, podpis a čas, kedy nastúpil do zmeny a kedy zmenu ukončil. V službe boli vždy dvaja členovia, od pondelka do piatka sa robilo od 19.00 hodiny do 07.00 hodiny a cez víkendy a sviatky denné aj nočné, na dennej bol jeden a na nočnej boli dvaja. Na nočnej boli dvaja z dôvodu, že sú to dve stanovištia vzdialené od seba 1 km. Nočná služba sa začína o 18.50 za prítomnosti oboch slúžiacich, zapíšu sa do knihy a jeden z nich ide na druhé stanovište. Každé dve hodiny sa robia obchádzky po celom areáli a takto sa 5x striedajú obaja SBS-kári a robia obchádzky až do rána. Obchádzka z jedného stanovišťa do druhého trvá asi 45 minút. Počas služby, ktorú vykonávali v PD Klas Čata sa navzájom stretávali iba v momente, keď jeden začínal a druhý končil obchádzku raz za dve hodiny. Vykrývač mobilného operátora sa nachádza asi 2 km od PD v časti Biňa kolónia. Vedel, že obžalovaný cestoval za prácou do Rakúska do lyžiarskeho centra počas zimnej sezóny, bol tam aj pred r. 2011. Ku skutku vydierania poškodeného sa nevedel vyjadriť.

Svedok B. O. k veci uviedol, že s obžalovaným sa pozná, tento ho neovplyvňoval ako má vypovedať. Obžalovaný poznal poškodeného tak, že bol s ním pre obilie u poškodeného, bolo to pár rokov dozadu, vtedy prišiel obžalovaný do kontaktu s poškodeným možno na minútu, dlho tam neboli, obilie viezli pánovi M.. Nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný a poškodený boli mimo toho jedného razu v kontakte. Nevedel uviesť aký mobilný telefón používal obžalovaný v r. 2011, mal dve čísla. Ku skutku vydierania poškodeného sa nevedel vyjadriť.

Svedok W. E. uviedol, že obžalovaný mu daroval mobilný telefón NOKIA, keď pracovali ako SBS-kári v Mochovciach v r. 2009 alebo 2010. Typ telefónu nevedel povedať, predložil ho vyšetrovateľovi na polícii. Do mobilného telefónu dal kartu s t.č.: 0902 XXX XXX, ktoré má aj v súčasnosti. S obžalovaným mal iba pracovný vzťah. Mobilný telefón NOKIA, ktorý mu poskytol obžalovaný, bol bledomodrej farby, nebol vyklápací, používal ho asi mesiac - dva, potom ho mal doma, nepožíval ho a SIM kartu si vložil do iného telefónu. Poškodeného nepozná. Ku skutku vydierania poškodeného sa nevedel vyjadriť.

Z prečítanej výpovede svedkyne E. N. z prípravného konania vyplynulo, že v septembri roku 2011 niekto telefonoval z rakúskeho telefónneho čísla na mobilný telefón jej manžela pána N. a hľadal ho. Na druhý deň asi o 20,00 hod. prišla manželovi výhražná SMS správa z tohto čísla na mobil, kde bolo uvedené, že si majú vybrať schránku, že tam majú list, majú pripraviť peniaze a nemajú volať políciu. Na ďalší deň ráno našli v schránke zastrčenú zelenú igelitku, preto volali políciu. Obžalovaného nepoznala, iba raz prišiel s pánom O. pre obilie, bolo to asi pred piatimi rokmi. Sú majetnejší, čo poznať z nehnuteľností a vozidla.

Z prečítanej výpovede svedkyne Y. K. vyplynulo, že je družkou obžalovaného, ku skutku sa vyjadriť nevedela, vyjadrila sa k ich finančnej situácii, kde uviedla, že jej druh poberá výsluhový dôchodok a výplatu, mali dlhy, obžalovaný uhrádzal aj vyživovaciu povinnosť a poisťky, všetko toto ona zabezpečovala a ostatné, čo zostalo, použili pre vlastnú potrebu. Z peňazí, ktoré mali, dokázali uhradiť všetky dlhy aj vyžiť. Obžalovaný sa venoval hazardným hrám. Obžalovaný mal príjem asi 1250 eur, priemerná výška ich mesačných výdavkov bola asi 820 eur. Ku skutočnosti či jej druh používal mobilný

telefón značky Nokia 3100 sa odmietla vyjadriť. Nevedela sa vyjadriť, či jej druh používal rakúsku SIM kartu.

Z prečítanej výpovede svedka V. Q. z prípravného konania vyplynulo, že poznal obžalovaného, keď začal chodiť do PD Klas Čata, kde pracoval ako strážnik. Do služby nastupoval o 19,00 hodiny večer a na druhý deň ráno o 07,00 hodine končil službu. Do služby nastupovali vždy dvaja, pričom jeden slúžil na jednej stanici a druhý na druhej stanici. Každé 2 hodiny robili ohliadku svojej časti objektu. Počas služby sa s kolegom pri ohliadke stretli raz za 2 hodiny na chvíľu. S obžalovaným mal čisto pracovný vzťah. Nezdôveroval sa mu. Vie, že vlastnil mobilný telefón vyťahovací, nevedel uviesť značku. Mal vedomosť, že obžalovaný chodieval za prácou do Rakúska.

Z prečítanej výpovede svedka O. M. z prípravného konania vyplynulo, že pracoval u poškodených ako robotník. O tom, že mal niekto poškodeného vydierať zaregistroval, lebo tam boli policajti každý deň. Poškodený mu uviedol, že majú nejaké problémy, ale neuviedol aké. Obžalovaného poznal, videli sa asi 2 alebo 3 krát, vie že robil v SBS - službe. Na obžalovaného nemal telefonický kontakt. So svedkom O. sa poznal. Ku skutku sa vyjadriť nevedel.

Z prečítaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava J.: B.-N.-BA-S.-XXXX/XXXXX z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz vyplynulo, že v lepenom spoji obálky sa nachádzajú prevažne čierne textilné vlákna, ktoré môžu pochádzať z rôznych druhov textilných vlákien a sú vhodné na bližšiu druhovú identifikáciu a porovnávanie s prípadným predloženým porovnávacím materiálom. Anonymný list bol poslaný v bežne dostupnej obálke formátu C5 so samolepiacou chlopňou. List je vyhotovený na bežne dostupnom bielom papieri formátu A4. List je vyhotovený z výstrižkov písmen pochádzajúcich z plnofarebných tlačovín. Na rubovej strane výstrižkov sa nachádzajú fragmenty textov. Identifikačná hodnota výstrižkov písmen neumožňuje bližšie špecifikovať ich pôvod. Na základe uvedeného nie je možné určiť tituly tlačovín. Sporná listová zásielka má vydieračský charakter.

Z prečítaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava ČES: B.-N.-BA-S.-XXXX/XXXXX z odboru kriminalistickej identifikácie vyplynulo, že predložené vecné stopy číslo 2. - igelitový mikroténový sáčok zelenej farby, číslo 3. - papierová obálka a číslo 6. papierový list, boli podrobené daktyloskopickému skúmaniu, pričom na povrchu vecných stôp neboli skúmaním zviditeľnené upotrebitelné daktyloskopické stopy. Vecné stopy boli odstúpené ku skúmaniu na oddelenie biológie a genetickej analýzy KEÚ PZ.

Z prečítaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava ČES: B.-N.-BA-S.-XXXX/XXXXX z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz vyplynulo, že z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že DNA profil zistený zo stôp číslo 1 - 1 pochádza najmenej od troch osôb a nie je vhodný na identifikáciu. Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že DNA profily zistené zo stôp číslo 6 - 5 a číslo 6 - 6 pochádzajú najmenej od dvoch osôb. DNA profily zo stôp číslo 6 - 5 a číslo 6 - 6 boli len porovnané v národnej databáze DNA profilov. V indexoch DNA profilov stôp zaistených z miest trestných činov, podozrivých, obvinených a právoplatne odsúdených osôb, neboli zistené DNA profily, ktoré by boli súčasťou DNA profilov uvedených zmiešaných biologických stôp. Vzhľadom na uvedené nebolo vykonané požadované porovnanie.

Z prečítaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava ČES: B.-N.-BA-S.-XXXX/XXXXX vyplynulo, že s DNA profilom vzorky označenej „I. N.“ bol porovnaný s DNA profilom zisteným zo stopy expertom označenej číslo 6 - 6 (strih zo slova „ináč“), ktorá bola na KEÚ PZ skúmaná pod ČEZ: PPZ-N.-BA-S.-XXXX/XXXXX. Z uvedeného porovnania vyplýva, že DNA profil zistený zo stopy expertom označenej číslo 6 - 6 je kombináciou DNA profilu porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej ako „Norbert N.“ a ešte ďalšej inej osoby. Na základe početnosti znakov tvoriacich DNA profil tejto zmiešanej stopy je možné stanoviť pravdepodobnosť, s akou náhodne vybraný jedinec z našej populácie by svojím DNA profilom spadal do DNA profilu tejto zmiešanej biologickej stopy. Pravdepodobnosť vylúčenia náhodného prispievateľa je väčšia ako 99,99 %. Osobu, od ktorej pochádza porovnávací materiál označený „I. N.“ nie je možné vylúčiť ako pôvodcu v časti biologického materiálu v uvedenej zmiešanej biologickej stope.

Z prečítaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava ČES: B.-N.-BA-S.-XXXX/XXXX z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýzy vyplynulo, že DNA profil porovnávacej vzorky označenej „B. O.“ bol porovnaný s DNA profilmi zistenými zo stôp expertom označených číslo 6 - 5 (strih zo slova „priprav“) a číslo 6 - 6 (strih zo slova „ináč“), ktoré boli na KEÚ PZ skúmané. Z uvedeného porovnania vyplýva, že osoba, od ktorej bola predložená porovnávacia vzorka označená „B. O.“, je jednoznačne vylúčená ako pôvodca časti biologického materiálu v uvedených zmiešaných biologických stopách.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplynulo, že obžalovaný nebol doposiaľ priestupkovo prejednaný.

Zo správy Obce Pohronský Ruskov z miesta bydliska obžalovaného vyplynulo, že žije na adrese v Pohronskom Ruskove v bytovom dome v spoločnej domácnosti s družkou, vedie usporiadaný spôsob života, je priateľský a v obci obľúbený. Jeho správanie nebolo prerokované komisiou verejného poriadku. Iné skutočnosti obci neboli známe.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy nezávisle podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán a rozhodol tak, že uznal obžalovaného I. N. vinným z obzvlášť závažného zločinu vydierania spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 189 odsek 1 ako dokonaný a v odseku 4 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, tak po stránke subjektívnej aj objektívnej, pretože spoločným konaním poškodeného hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal, pričom uvedeného konania sa dopustil v úmysle spôsobiť inému škodu veľkého rozsahu, pričom k dokonaniu trestného činu v časti škody veľkého rozsahu nedošlo.

Na základe odvolania obžalovaného a pokiaľ ide o výrok o treste i odvolania Krajského prokurátora v Nitre, bola vec predložená na rozhodnutie na Krajský súd v Nitre, ktorý Uznesením sp.zn.4To 7/2014 zo dňa 15.04.2014 zrušil prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju znova v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol a prikázal súdu I. stupňa, aby:

- verifikoval nepriamy dôkaz svedčiaci o osobnej účasti obžalovaného na spáchaní skutku a to znalecký posudok KEÚ PZ Bratislava, ktorým bolo potvrdené, že odobratá DNA obžalovaného je totožná s DNA profilom z výhražného listu, ďalším znaleckým posudkom znaleckého ústavu, ktorý je vedeckým pracoviskom,
- týmto dôkladne zistil skutkový stav,
- venoval v časti výroku o treste pozornosť pri aplikácii ustanovenia § 39 Trestného zákona, t.j. mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia, nakoľko jeho použitie u obžalovaného Okresným súdom Nitra sa javilo Krajskému súdu nepreskúmateľné.

V nadväznosti na vyššie uvedený pokyn Krajského súdu v Nitre v zrušujúcom uznesení, Okresný súd Nitra zisťoval, či na území Slovenskej republiky pôsobí iný znalecký ústav okrem Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, ktorý by sa zaoberal vypracovávaním znaleckých posudkov v odvetví kriminalistickej biológie a genetickej analýzy, pričom zistil, že iný znalecký ústav na našom území nepôsobí, avšak pôsobí tu ako znalecká organizácia spoločnosť, s názvom Ústav kriminalistiky a kriminológie, s.r.o. so sídlom v Bernolákove, ktorú spoločnosť súd pribral dňa 05.08.2014 do konania na vypracovanie znaleckého posudku z odboru kriminalistika, odvetvie genetickej analýzy uznesením, voči ktorému procesné strany nepodalí opravný prostriedok. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.09.2014 a po právoplatnosti tohto uznesenia bol spis predložený znaleckej organizácii za účelom vypracovania znaleckého posudku. Nakoľko kriminalistický a expertízny ústav PZ v Bratislave aj po telefonických a písomných urgenciách súdu ako i znaleckej organizácie odmietol poskytnúť súčinnosť a zaslať znaleckej organizácii vzorky bukálneho výteru obžalovaného, musel tieto zabezpečiť súd a urobil tak na základe príkazu dňa 12.02.2015 za súčinnosti kriminalistického technika OKP OR PZ Nitra, ktoré vzorky si prevzal priamo od technika zástupca znaleckej organizácie a na podklade tohto bol dňa 10.03.2015 doručený na Okresný súd vypracovaný znalecký posudok.

Po vypracovaní znaleckého posudku bolo vo veci opäť nariadené hlavné pojednávanie na 31.03.2015, na ktorom bolo doplnené dokazovanie v zmysle pokynu Krajského súdu v Nitre, na ktoré bol predvolaný

i zástupca znaleckej organizácie a súčasne ešte pred hlavným pojednávaním bola vyžiadaná správa od Slovak Telecom, a.s. ohľadne uskutočňovania hovorov cez BTS stanice.

Súd dopĺňujúc dokazovanie vypočul na hlavnom pojednávaní znalca W.. V. W., ktorý vypracoval znalecký posudok a oboznámil listinné doklady nachádzajúce sa v spise a správu Slovak Telecom, a.s.

Znalec W.. V. Matúšek z ústavu kriminalistiky a kriminológie s.r.o. z odboru kriminalistika odvetvia genetická analýza na hlavnom pojednávaní predniesol znalecký posudok v zhode s jeho písomným vyjadrením na čl. 613-630 a dodal, že výsledky vyšetrovali v systéme resp. v 13 systémoch ako je uvedené v posudku. Nevyšetrovali v systéme Penta D a Penta E a D2S1338, D19S433. Boli schopní porovnať DNA v 13 systémoch zo stopy 6-5, 6-6, mali k dispozícii výsledky kriminalistického ústavu PZ Bratislava, z ktorých vyplýva, že obe stopy predstavujú zmes biologického materiálu pochádzajúceho minimálne od 2 osôb. Uviedol, že každý jedinec môže mať v jednom systéme maximálne dva znaky. Jeden zdedený od matky a druhý od otca. V prípade, že sa analýzou v jednom systéme zistí viac ako dva znaky, je zrejmé, že sa jedná o zmes biologického materiálu minimálne dvoch jedincov. U obidvoch stôp bola táto skutočnosť zistená. Pričom obžalovaný N. nemôže byť pôvodcom ani jednej časti prímеси v stope 6-5, na druhej strane pokiaľ ide o stopu 6-6 vo všetkých systémoch, ktoré boli schopní porovnať, boli v stope 6-6 zistené znaky, ktorých nositeľom je aj obžalovaný N.. V troch systémoch boli zistené znaky DNA navyše, ktoré poukazujú na to, že ich pôvodcom je iná osoba ako p. N.. Neporovnávali bukálny výter obžalovaného s výhražným listom. Porovnať vzorky DNA N. s výhražným listom by už pravdepodobne nebolo možné s odstupom 2,5 alebo 3 rokov. Uviedol, že lepidlo zásadným spôsobom nemôže ovplyvniť výsledok analýzy, môže ho len sťažiť v tom zmysle, že namiesto kompletného DNA určitej osoby získate čiastočný dojem a profil, ktorý sa v systémoch DNA konkrétnym znakom zhoduje. Uviedol, že i obyčajným chytením papiera do ruky je možné získať DNA profil. Pokiaľ ide o stopu 6-6 tak sa jedná o stopu minimálne 2 jedincov. Slovíčko 4 bolo v posudku použité pre obidve stopy 6-5 a 6-6 dokopy. Táto zmes mohla vzniknúť takým spôsobom, že sa jej dotkli 2 a viac osôb, pričom poradie sa určiť nedá, dá sa len konštatovať, ktorá prímесь je vo väčšom množstve, a ktorá časť prímеси je zastúpená menej. Dospeli teda k rovnakým záverom ako kriminalistický a expertízny ústav PZ v Bratislave. Podľa oboch znaleckých posudkov sa DNA obžalovaného nachádzala na stope číslo 6-6.

Zo správy Slovak Telecom, a.s. na čl.634 vyplynulo, že technologická sieť zachytáva telefonické hovory prostredníctvom bunky tzv. „BTS“ alebo „cell-id“ v čase začiatku telefonickej komunikácie, takže technicky nie je možné, aby v rovnakom čase bol telefonický hovor prenášaný dvoma bunkami naraz, avšak technicky je možné, aby hovor začal v pokrytí jednej bunky a následne bol prenášaný bunkami ďalšími, no v reálnom výpise sa zaznamenávajú bunky, prostredníctvom ktorých bola komunikácia začatá.

Po takto doplnenom dokazovaní a po prečítaní listinných dôkazov predložených obžalovaným, ohľadne jeho zamestnania a pri žiadnych ďalších návrhoch na doplnenie dokazovania procesnými stranami, súd opätovne vo veci rozhodol v otázke viny rovnako ako v pôvodnom rozsudku tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku z nasledovných dôvodov.

Úlohou súdu v danom prípade bolo posúdiť vo svetle vykonaného rozsiahleho dokazovania všetky možné skutkové verzie, a to pri rešpektovaní zásady prezumpcie neviny a z nej vyplývajúcej zásady in dubio pro reo. Pri vlastnom hodnotení pomerne rozsiahleho dôkazného materiálu, ktorý mal súd k dispozícii či už vo forme výpovede obžalovaného, svedkov, poškodeného, či listinných dôkazov a záverov znaleckých posudkov, sa súd zamerlal na podstatné body jednotlivých výpovedí, na vnútornú logiku a konzistentnosť týchto výpovedí a zvlášť na ich súlad alebo nesúlad s objektívnymi dôkazmi a základnou logikou priebehu udalostí.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy nezávisle podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

K spáchaniu trestného činu zákon predpokladá splnenie dvoch podmienok - musí ísť o protiprávny čin a jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. Predpokladom trestnej zodpovednosti je bezpečné zistenie príčinného pôsobenia konania obžalovaného na spoločenské vzťahy chránené Trestným zákonom a toho, či toto konanie obsahuje všetky znaky skutkovej podstaty.

Z vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby s úpravou skutku v tom zmysle, že súd zo skutku vypustil časť skutkovej

vety týkajúcej sa toho, že na miesto činu bola vyslaná výjazdová skupina polície a vypustil výsledky znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ, nakoľko tieto skutočnosti síce vyplynuli z dokazovania, no jedná sa o zaisťovacie úkony orgánov činných v trestnom konaní a o vykonané dôkazy v trestnom konaní a tieto nepredstavujú objektívnu ani subjektívnu stránku trestného činu.

Súčasne aj po doplnení dokazovania bolo preukázané, že skutok vykazuje znaky obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 20 Trestného zákona k § 189 odsek 1 ako dokonaného a v odseku 4 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, a súčasne bolo preukázané, že tento spáchal obžalovaný, ktorý svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky tejto skutkovej podstaty tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej, pretože iného hrozbou násillia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal, pričom tohto konania sa dopustil v úmysle spôsobiť inému škodu veľkého rozsahu, pričom k dokonaniu činu v časti škody veľkého rozsahu nedošlo, nakoľko požadovaná suma nebola poškodeným p. Kúdelom po zainteresovaním polície do prípadu obžalovanému N. vyplatená.

Z takéhoto konania je obžalovaný usvedčovaný skutočnosťou, že predmetný mobilný telefón, respektíve mobilný telefón značky Nokia 3100 ako je uvedený v skutkovej vete v minulosti obžalovaný vlastnil a tento používal a taktiež sám obžalovaný potvrdil, že v čase o 19,58 hodine dňa 26.09.2011, t.j. v čase kedy bola z telefónneho čísla + XXXXXXXXXXXXX na mobilné telefónne číslo + XXXXXXXXXXXXX posledná výhražná SMS správa poškodenému p. Kúdelovi, sa nachádzal v objekte Poľnohospodárskeho družstva Klas Čata.

Ďalej je obžalovaný usvedčovaný jednak listinnými dôkazmi založenými v spise oboznámenými a vykonanými na hlavnom pojednávaní ako i znaleckými posudkami Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, znaleckým posudkom Ústavu kriminalistiky a kriminológie s.r.o. a tiež jednotlivými vykonanými výsluchmi svedkov a znalcov a poškodeného p. N., ktorý popísal ako mu bolo volané na mobilný telefón, o koľkej a z akého telefónneho čísla a tiež ukázal SMS správu, ktorá mu bola zaslaná na jeho mobilný telefón, popísal ako našiel výhražný list, ktorý následne zaistila polícia, uviedol tiež, že požiadal o policajnú ochranu, ktorá mu bola poskytnutá, t.j. v mieste jeho bydliska sa od zaistenia výhražného listu stále nachádza polícia, čo bol zrejme dôvod, prečo nedošlo k dokonaniu skutku, keďže políciu si tam mohol všimnúť ktokoľvek prechádzajúci okolo, prípadne ktokoľvek sledujúci okolie obydlija poškodeného. Poškodený sa taktiež vyjadril k tomu, že v mieste jeho bydliska je známe, že je majetný a je to evidentné i z veľkosti jeho obydlija. Výpoveď poškodeného potvrdila i svedkyňa N., manželka poškodeného.

Pokiaľ ide o usvedčujúce dôkazy, súd poukazuje najmä na správu spoločnosti Slovak Telecom, a.s. (čl.62 a634), z ktorej vyplýva, že telefonický hovor sa uskutočňuje prostredníctvom BTS stanice, ktorá má dosah niekoľko desiatok kilometrov, to znamená, že obžalovaný pokiaľ sa nachádzal v predmetnom a inkriminovanom čase v priestoroch objektu Poľnohospodárskeho družstva Klas Čata dňa 26.09.2011 o 19,58 hodine, nachádzal sa v blízkosti tohto vykryvača mobilného operátora. Preto pokiaľ bolo poslaná výhražná SMS správa z telefónneho čísla, ktoré je evidované na jeho meno (zistenie na čl.90 a čl.114) v čase, keď sa nachádzal na mieste, odkiaľ mala byť táto vysielaná - Biňa Čata, časť Kolónia (čl.105-106), je krajne nepravdepodobné, aby tak urobila za neho iná osoba, navyše pokiaľ išlo o objekt Poľnohospodárskeho družstva, ktoré má svoju rozlohu a kde nemá prístup vo večerných hodinách iná nepovolaná osoba a on sa v tom čase na danom mieste v práci reálne nachádzal.

Súd taktiež poukazuje na výpis hovorov (čl. 90-91), ktorý potvrdzuje výpoveď poškodeného pána N., že mu z tohto telefónneho čísla, ktoré je podľa prírpisu spoločnosti Orange (čl.113) evidované na obžalovaného, deň pred skutkom volal páchatel', pričom volané bolo z Pohronského Ruskova, čo je bydlisko samotného obžalovaného. Na čl.174 je zaevidované, že obžalovaný používal viac telefónnych čísiel súčasne.

Vyššie uvedeným bolo preukázané, že z telefónneho čísla evidovaného na obžalovaného bola poslaná SMS správa dňa 26.09.2011 a bolo tiež predtým dňa 25.09.2011 volané na telefónne číslo poškodeného, pričom mobilný telefón obžalovaného bol lokalizovaný vysielateľom dňa 25.09.2011 v mieste bydliska obžalovaného a dňa 26.09.2011 v Biňa - Čata časť Kolónia (čl.191-198), kde sa obžalovaný reálne podľa jeho tvrdení ako i výpovedí svedkov vypovedajúcich na hlavnom pojednávaní ako i výpisu zo služobnej knihy dochádzok (čl.51), nachádzal.

Taktiež zo znaleckého dokazovania a znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýzy, ako i výpovedí znalcov R.. B. a Ing. Matejova vyplynulo, že DNA obžalovaného bola zaistená na stope označenej kriminalistickým technikom ako číslo 6 - 6 (strih zo slova „ináč“), t.j. vo vnútri igelitového vrečka, vo vnútri obálky, priamo na vystrihnutých písmenách slova „ináč“. DNA obžalovaného bola teda zaistená na vecnom dôkaze, ktorý sa nachádzal zabalený v obálke, ktorá bola zabalená v igelitovom sáčku a

tento sa nachádzal v schránke poškodeného. Pravdepodobnosť vylúčenia náhodného prispievateľa bola zistená viac ako 99,999 %, čo je pravdepodobnosť hraničiaca s istotou. Správnosť týchto zistení a týchto výsledkov Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave bola verifikovaná ďalším znaleckým posudkom a to znaleckým posudkom Ústavu kriminalistiky a kriminológie, s.r.o., ktorým boli zistené rovnaké závery ako vyššie uvedeným znaleckým posudkom, čím bola potvrdená prítomnosť DNA profilu obžalovaného na zaistenom výhražnom liste. Je síce pravda, že táto znalecká organizácia nezisťovala totožnosť DNA s výhražným listom, avšak po odobratí vzorky obžalovanému vyšla zhodná DNA ako v znaleckom posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave a tento KEÚ porovnal vzorky obžalovaného s výhražným listom, a keďže oba posudky, t.j. Ústavu kriminalistiky aj KEÚ sú totožné, je nutné konštatovať, že týmito bola priamo verifikovaná účasť obžalovaného na prejednávanom trestnom čine.

Súd poukazuje tiež na to, že obžalovaný v minulosti minimálne 1-krát navštívil poškodeného, to znamená, že poznal pomery poškodeného a to aj ako bývalý policajt a taktiež s poukazom na veľkosť nehnuteľnosti poškodeného, mal obžalovaný vedomosť o tom, že poškodený je majetný, obžalovaný chodil okolo obydľia poškodených, čo priznal vo svojej výpovedi a taktiež teda vedel, kde bývajú a kde majú umiestnenú poštovú schránku.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že sa jednalo o poslanie SMS správy z rakúskej SIM karty, súd dáva do pozornosti, že sám obžalovaný priznal, že vlastnil rakúsku SIM kartu, i keď priznal, že to bolo až v období zimy roku 2012, súd však v tejto súvislosti dáva do pozornosti výpoveď svedka Dekányho, ktorý na otázky predsedníčky senátu potvrdil, že v zimných mesiacoch chodil obžalovaný pracovať do Rakúska do zimného lyžiarskeho strediska, a výslovne uviedol, že sa to stalo aj pred zimou v roku 2011 (nejde o omyl a chybu v zápisnici ako začal namietat obžalovaný na poslednom hlavnom pojednávaní, svedok túto skutočnosť uviedol výslovne na otázku súdu, pričom súd dáva do pozornosti, že nemá dôvod zhoršovať postavenie obžalovaného). Preto je vysoko pravdepodobné, že vlastnil na tieto účely aj SIM kartu s rakúskym telefónnym číslom pred časom spáchania skutku.

Obžalovaný je nepriamo usvedčovaný i svedeckou výpoveďou svedka X., ktorý bol nadriadeným obžalovanému v práci, ktorý vykonával strážnu službu ako zamestnanec SBS služby v objekte Poľnohospodárskeho družstva Klas Čata, a ktorý popísal ako nastupujú jednotliví zamestnanci do práce, že vedie knihu pracovných zmien, kde sa každý zamestnanec, to znamená aj obžalovaný, zapíše na začiatku a konci každej zmeny. Uviedol tiež, že slúžia po dvoch, no vidia sa navzájom iba raz za 2 hodiny ako robia obchôdzky po objekte, čo znamená, že obžalovaný bol väčšinu noci a aj v inkriminovanom čase o 19,58 hodine sám, určite nebol na obchôdzke s kolegom, keďže nastúpil do práce o 19,00 hodine, SMS správa bola zaslaná o 19,58 hodine, to znamená, že najbližšiu obchôdzku mal až od 21,00 hodiny, kedy sa mohol najskôr stretnúť so svojim kolegom.

Súd taktiež poukazuje na zápisnicu o ohliadke miesta činu (čl.156), z ktorej vyplynulo, že táto prebehla zákonným spôsobom, a preto dôkaz, na ktorom bola zaistená DNA obžalovaného, bol získaný v súlade so zákonom.

Súd nepriamo poukazuje i na výsledky domovej prehliadky (čl.275), počas ktorej bol zaistený diár obžalovaného s poznámkami k inkriminovaného dňu, v ktorom si viedol obžalovaný poznámky a možné konštrukcie, kde sa mohol v čase spáchania skutku nachádzať a ako mohol naložiť s mobilným telefónom zn. NOKIA 3100, ktoré mohli znamenať jedine to, že premýšľal nad možným alibi.

Pokiaľ ide o výpoveď svedka E., tento potvrdil tvrdenie obžalovaného, že mu tento daroval mobilný telefón značky Nokia 3100, no stalo sa tak v roku 2010, to znamená ešte pred spáchaním predmetného skutku, pričom svedok svoj mobilný telefón, ktorý dostal od obžalovaného, predložil polícii a bolo zistené, že sa nejednalo o mobilný telefón, ktorý bol použitý na spáchanie trestného činu.

Pokiaľ ide o výpovede ostatných svedkov, títo sa vyjadrovali nepriamo buď k majetkovým pomerom obžalovaného (výpoveď družky obžalovaného svedkyne K.), alebo sa vyjadrovali k tomu ako prebiehali služby v rámci strážnej služby, prípadne sa vyjadrovali ku skutočnosti, že 1-krát sa mal obžalovaný nachádzať v objekte poškodeného, a to niekoľko rokov pred spáchaním skutku (výpovede svedkov Q., O. a M.). Ani jeden z týchto vypočutých svedkov či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní sa nevedeli vyjadriť k samotnému skutku vydierania.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní bránil, že sa skutku nedopustil, že poškodeného nikdy nevydieral, ani mu neposlal výhražnú SMS správu ani list. Táto jeho obrana však bola vyvrátená vyššie uvedenými dôkazmi a najmä súd poukazuje na skutočnosť, že bolo jednoznačne preukázané, že výhražná SMS správa bola zaslaná z mobilného telefónu evidovaného na obžalovaného, z IMEI vedeného na obžalovaného (čl.114) a z tohto IMEI bolo volené poškodenému (čl.106) v dňoch

25.09.2011 a 26.09.2011 a zároveň lokalizácia, odkiaľ bola v predmetnom čase zaslaná SMS správa, sa zhoduje s miestom aktuálneho pobytu obžalovaného v práci v objekte Poľnohospodárskeho družstva Klas Čata. Z tohto v spojení s ďalšími dôkazmi vyplýva nepochybný záver, že skutku sa dopustil práve obžalovaný, ktorého DNA profil bol zachytený na vecnej stope označenej číslo 6 - 6, t. j. na výstrižku zo slova „ináč“ výhražného listu, ktorý bol umiestnený do poštovej schránky obydla poškodeného, pričom DNA profil každého jedinca je neopakovateľný a znamená konkrétnu individualizáciu jedinca, t.j. nemohlo dôjsť k zámene, čo bolo potvrdené i novým znaleckým posudkom. Z týchto ako i z ostatných vyššie uvedených dôkazov jednoznačne vyplynulo, že skutok sa stal, a že tento spáchal obžalovaný tak ako je uvedené v skutkovej vete vyhláseného rozsudku. Týmto súvislým radom dôkazov bolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, preto nebol dôvod na jeho oslobodenie, ako navrhovala obhajoba, nemožno totiž prehliadnuť vyššie uvedené dôkazy a tvrdiť, že skutok obžalovaný nespáchal, zvlášť keď aj ostatné vykonané dôkazy a to výpovede jednotlivých svedkov a oboznámené listiny potvrdzujú a podporujú vyššie uvedené závery.

Pokiaľ ide o námietky obhajoby k znaleckému posudku Kriministického expertízneho ústavu PZ v Bratislave č. B.-N.-BA-EXP-2012/5787 spočívajúce vraj v jeho nedostatočnosti, súd zistil, že tento bol vyhotovený v súlade so zákonom a použitím štandardných metód, rovnako ako ústav vyhotovuje znalecké posudky v iných prípadoch, preto súd dospel k záveru, že znalecký posudok bol vyhotovený správne a v dostatočnom rozsahu, obsahuje všetky predpísané náležitosti a z týchto dôvodov súd na jeho závery prihliadal, napriek tomu v zmysle pokynu Krajského súdu v Nitre bol vo veci vypracovaný nový znalecký posudok, ktorý však len potvrdil správnosť zistení KEÚ PZ v Bratislave a priamo potvrdil dokazovanú skutočnosť o účasti obžalovaného na spáchanom skutku, z ktorých záverov posudku možno vyvodit' záver o tejto dokazovanej skutočnosti. Súd poukazuje tiež na to, že znalecké posudky boli vypracované práve za účelom posúdenia odborných znalostí v príslušnom odbore, ktoré znalosti nemá ani obhajoba, ani orgány činné v trestnom konaní ani súd, a iba sama skutočnosť, že nie sú v prospech obhajoby nezakladajú nesprávnosť ich zistení.

Súd nevyhovel obhajobe a obrane obžalovaného a spod skutku uvedeného v obžalobe ho neoslobodil, nakoľko nemal o vine dôvodné pochybnosti. Čo sa týka námietky obhajoby, že obžalovaný nie je usvedčený žiadnym priamym dôkazom, priamym svedkom, súd dáva do pozornosti, že z vykonaného dokazovania ohľadne preverovania mobilného čísla, z ktorého bola zaslaná výhražná SMS správa a z ktorého bolo volané ako i zo zistenej lokalizácie tejto telekomunikačnej prevádzky a skutočnosti, že sa obžalovaný v tom čase v danej lokalizácii vykrývača nachádzal, tiež zo zaistenej DNA z výhražného listu, ktorá je totožná na 99,999% s DNA obžalovaného, a radu ďalších nepriamych dôkazov, ktoré tvoria jednotu s vyššie potvrdenými skutočnosťami bolo jednoznačne preukázané, že DNA patrí obžalovanému, bola zaistená na mieste činu a faktom zostáva, že miestom činu bolo obydle poškodených, konkrétne DNA sa našla v ich poštovej schránke vo vnútri obálky na vystrihnutých písmenách výstražného listu, ktorý bol umiestnený v igelitovom vrecku v danej schránke, teda nešlo o verejne dostupné miesto, ku ktorému by mal obžalovaný bežne prístup a mohol tam DNA zanechať v iný deň a za iných okolností, rovnako tak bola preukázaná individuálnosť tejto stopy. Preto s ohľadom na individuálnosť týchto okolností týkajúcich sa zaistenej DNA a okolnosti z akého mobilného telefónu bolo volané a bola zaslaná výhražná SMS správa, kedy a odkiaľ bola poslaná, poukazujúc na aktuálne miesto pobytu obžalovaného v tom čase, dospel súd k záveru, že obžalovaný skutok spáchal a vyššie uvedené dôkazy sú toho priamym dôkazom. Súd opätovne starostlivo preveril a zvažil všetky možnosti, no z logiky úsudku a vzťahmi medzi dokazovanou skutočnosťou a skutočnosťami dokázanými i nepriamymi dôkazmi je nutné vyvodit' príčinnú súvislosť, ktorá nepripúšťa iný záver ako záver o vine obžalovaného. Všetky tieto dôkazy tvoria vzájomnú jednotu a sústavu, ktoré zapadajú do seba, sú v súlade, neodporujú si navzájom, naopak vzájomne sa dopĺňajú a potvrdzujú, že medzi dokazovanou skutočnosťou a každým nepriamym dôkazom je logická súvislosť. Z týchto dôvodov nemožno súhlasiť s názorom obhajoby, že nový znalecký posudok vniesol do prípadu iba ďalšie nejasnosti, nakoľko nový znalecký posudok naopak potvrdil správnosť zistení v pôvodnom znaleckom posudku a zo strany obhajoby sa jedná iba o účelové spochybňovanie záverov znaleckých posudkov. Všetky skutočnosti i sám znalec Matúšek na hlavnom pojednávaní podrobne vysvetlil a tiež v písomne vypracovanom posudku presne uviedol ako dospeli k týmto záverom.

Súd dáva do pozornosti, že ani jeden z vykaných dôkazov neodporuje záverom, ku ktorým dospel súd po zhodnotení všetkých dôkazov.

Z vyššie uvedených dôvodov takýmto konaním obžalovaného mal súd na rozdiel od obhajoby za jednoznačne a bez pochybností preukázané a naplnené všetky znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona (s ohľadom na závery znaleckého

posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave, podľa ktorého sa na výhražnom liste nachádzala DNA pochádzajúca najmenej od dvoch osôb) k § 189 odsek 1 ako dokonaného a v odseku 4 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, a súčasne bolo preukázané, že tento spáchal obžalovaný, ktorý svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky tejto skutkovej podstaty tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej, pretože iného hrozbou násillia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal, pričom tohto konania sa dopustil v úmysle spôsobiť inému škodu veľkého rozsahu, pričom k dokonaniu činu v časti škody veľkého rozsahu nedošlo, nakoľko požadovaná suma nebola poškodeným N. obžalovanému vyplatená po zainteresovaní sa polície do prípadu.

Konaním obžalovaného N. bolo narušené slobodné rozhodovanie poškodeného, keďže obžalovaný pod hrozbou násillia a inej ťažkej ujmy tohto nútil k vydaniu finančnej hotovosti bez právneho dôvodu. Pokiaľ ide o hrozbu, táto bola reálna, pričom na naplnenie skutkovej podstaty vydierania hrozba násillia môže byť adresovaná aj listom, telefonicky, SMS správou a podobne, t.j. nemusí byť vyslovená osobne v prítomnosti poškodeného.

Z dôvodu, že obžalovaný žiadal o vydanie finančnej sumy vo výške 250.000,- eur od poškodeného N., naplnil týmto i všetky znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu vydierania podľa ustanovenia § 189 odsek 4 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko sa týmto činom pokúsil o spôsobenie škody veľkého rozsahu poškodenému poukazujúc na znenie ustanovenia § 125 Trestného zákona.

Čo sa týka konania obžalovaného dospel súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil zločinu vyššej závažnosti spáchaný v priamom úmysle v zmysle § 15 písmeno a) Trestného zákona, čo vplyva najmä zo spôsobu prevedenia skutku s tým, že nebezpečnosť jeho konania je vzhľadom na okolnosti prípadu a možný a obžalovaným chcený následok vysoká, pričom jeho konanie je v zásadnom rozpore so zákonmi, pravidlami morálky a pravidlami slušného správania.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, súd pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval podľa § 34 odsek 1-4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok a zavinenie, pohnútku, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Súd prihliadol na osobné pomery páchatel'ov, kde zistil, že obžalovaný nebol doposiaľ trestne stíhaný a z miesta bydliska je kladne hodnotený.

Súd u obžalovaného vzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, t.j. že viedol pred spáchaním skutku riadny život.

Súd nevzhliadol u obžalovaného žiadnu priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 Trestného zákona.

Týmto pomer a miera poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je v prospech poľahčujúcich okolností.

Súd z dôvodu prevyšujúceho pomeru poľahčujúcich okolností upravil obžalovanému zákonom stanovenú trestnú sadzbu podľa ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona, ktorá bola v jeho prípade v zmysle § 189 odsek 4 Trestného zákona v rozpätí 20 až 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie, na trestnú sadzbu v rozpätí 20 rokov až 23 rokov a 4 mesiace a pri ukladaní trestu vychádzal z tejto trestnej sadzby, keďže nezistil dôvody na ukladanie trestu odňatia slobody na doživotie vzhľadom na jeho predchádzajúci bezúhonný život.

Takto súd dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci dosiahnutý u obžalovaného uložením trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 20 rokov poukazujúc na jeho predchádzajúci bezúhonný život a skutočnosť, že v konečnom dôsledku k vzniku škody veľkého rozsahu nedošlo.

Súčasne takto uložený trest splní účel trestu v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona, kedy súd pri ukladaní trestu dôkladne hodnotil nielen osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť nápravy, ale dbal i na to, aby ukladaný trest odrážal minulosť obžalovaného z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu spoločenských noriem, tak aby trest bol uložený so zreteľom na zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti, kládol pri ukladaní trestu dôraz aj na vytvorenie podmienok na výchovu obžalovaného.

Trest uložený obžalovanému plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu ako aj funkciu generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje tento trest vo vzťahu k obžalovanému za adekvátny, spravodlivý a primeraný spáchanému skutku.

Zároveň súd zvažoval a zisťoval, či je na mieste vo vzťahu k obžalovanému N. aplikovať ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona, t.j. či sú dôvody na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, t.j. pod 20 rokov, no po dôkladnom zhodnotení veci, súd dospel k záveru, že nie sú na takýto postup splnené všetky zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 39 odsek 1 Trestného zákona ale ani v ustanovení § 39 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona z týchto dôvodov.

V zmysle ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona môže súd mimoriadne znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby páchatelovi ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a súčasne na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Mimoriadne okolnosti vyžadujú starostlivé a dôkladné zváženie ich povahy, pričom musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovaní trestnej činnosti bežne nevyskytujú. Pomermi páchatel'a sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste.

V tejto súvislosti súd poukazuje pokiaľ ide o pomery páchatel'a na jeho dovtedajší bezúhonný život a skutočnosť, že sa jedná o prvotrestanú osobu a pokiaľ ide o okolnosti prípadu na skutočnosť, že k dokonaniu trestného činu podľa § 189 odseku 4 Trestného zákona, t.j. k spôsobeniu škody veľkého rozsahu v konečnom dôsledku nedošlo (ktorá okolnosť sa dotýka i ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona).

Napriek týmto okolnostiam musí súd skonštatovať, že samotná skutočnosť, že sa jedná v osobe obžalovaného o doteraz netrestanú osobu sama o sebe je iba jednou z poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 Trestného zákona, a keďže súd nezistil iné poľahčujúce okolnosti na strane obžalovaného, ktorých rozsah, intenzita alebo význam by prekročil bežné hranice pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, t.j. napr. že by sa staral o ťažko choré blízke osoby, alebo živil viac maloletých detí, prípadne spáchal skutok v silnom citovom rozrušení a podobne, alebo by naplnil súhrn viacerých poľahčujúcich okolností, nie je možné konštatovať, že iba sama okolnosť, že nebol doteraz trestaný, by znamenala mimoriadne okolnosti na strane obžalovaného pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia § 39 Trestného zákona. Na okolnosť, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, ktorú okolnosť považuje súd za obvyklú, prihliadol pri zvažovaní výmery trestu v rámci trestnej sadzby.

Pokiaľ ide o okolnosti prípadu, prichádzala by do úvahy iba skutočnosť, že v konečnom dôsledku k vzniku značnej škody, ktorej vznik obžalovaný pôvodne zamýšľal, nenastal, t.j. naplnil znaky skutkovej podstaty § 189 odsek 4 Trestného zákona iba v štádiu pokusu, no súd v tejto súvislosti súčasne musí poznamenať, že k dokonaniu v tejto časti skutku nedošlo nie z dôvodu, že by obžalovaný dobrovoľne upustil od ďalšieho protiprávneho konania, ale skôr v dôsledku zásahu polície, na ktorú sa poškodený po doručení výhražného listu obrátil. Taktiež súd poznamenáva, že pokus trestného činu je v zásade rovnako trestný ako dokonaný trestný čin a súd nezistil ani skutočnosť, že by pre tohto konkrétneho obžalovaného bolo uloženie trestu v rámci trestnej sadzby mimoriadne prísne a súčasne v danom prípade pokus trestného činu dosiahol tak stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť, akému zodpovedá trestná sadzba stanovená za dokonaný trestný čin.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného v rámci výkonu trestu odňatia slobody, súd ho v súlade s ustanovením § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, nakoľko iné zaradenie neprípúšťa ani tretia veta ustanovenia § 48 odsek 4 Trestného zákona, keďže obžalovaný N. bol odsúdený pre obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest prevyšujúci 15 rokov.

Z dôvodu, že obžalovaný bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody, bolo mu potrebné tiež uložiť v zmysle ustanovenia § 76 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad, ktorý mu súd uložil v trvaní jeden rok, čo považuje za dostatočnú dobu.

Pokiaľ ide o poškodeného N. súd o škode nerozhodoval, nakoľko táto nebola poškodeným riadne a včas uplatnená, vyčíslená a preukázaná v súlade s ustanovením § 46 odsek 3 Trestného poriadku do skončenia právneho konania.

Zaistené doličné veci označené ako stopa č.2 SIM karta spoločnosti Orange a stopa č.1 osobný diár nachádzajúce sa na čl.482 súdneho spisu patriace obžalovanému Kočerhovi, budú tomuto po právoplatnom skončení tejto trestnej veci vrátené, nakoľko nie je dôvod na rozhodnutie o ich prepadaní

ani zhabaní a pre účel trestného konania už nebudú potrebné, o čom bude rozhodnuté v samostatnom uznesení.

Poučenie:

Tento rozsudok možno napadnúť odvolaním a to do 15 dní od jeho oznámenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Nitra a rozhoduje o ňom Krajský súd v Nitre. Odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.